

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 13. decembra 2012 *

„Žaloba o neplatnosť — Inštitucionálne právo — Rozvrh plenárnych schôdzí Európskeho parlamentu na roky 2012 a 2013 — Protokoly o určení sídel inštitúcií a niektorých orgánov, úradov a agentúr Európskej únie“

V spojených veciach C-237/11 a C-238/11,

ktorých predmetom sú dve žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podané 17. mája 2011,

Francúzska republika, v zastúpení: E. Belliard, G. de Bergues a A. Adam, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Luxemburské veľkovoľvodstvo, v zastúpení: C. Schiltz, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastník konania,

proti

Európskemu parlamentu, v zastúpení: C. Pennera, N. Lorenz a E. Waldherr, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanému,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, vykonávajúca funkciu predsedníčky tretej komory, sudcovia K. Lenaerts, G. Arestis, T. von Danwitz (spravodajca) a D. Šváby,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: R. Șereș, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 5. júna 2012,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 6. septembra 2012,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 Francúzska republika svojimi žalobami vo veciach C-237/11 a C-238/11 navrhuje zrušiť uznesenia Európskeho parlamentu z 9. marca 2011 týkajúce sa rozvrhu schôdzí Parlamentu na roky 2012 a 2013 (ďalej len „napadnuté uznesenia“).

Právny rámec

- 2 Dňa 12. decembra 1992 vlády členských štátov po vzájomnej dohode prijali na základe článku 216 EHS, článku 77 ESUO a článku 189 ESAE rozhodnutie o určení sídla inštitúcií a určitých orgánov a útvarov európskych spoločenstiev (Ú. v. ES C 341, s. 1; ďalej len „rozhodnutie z Edinburghu“).
- 3 Na medzivládnej konferencii, ktorá viedla k prijatiu Amsterdamskej zmluvy, sa rozhodlo o prebratí znenia rozhodnutia z Edinburghu do protokolu č. 12 pripojeného k Zmluvám o EÚ, ES, ESUO a ESAE.
- 4 V súčasnosti protokol č. 6 pripojený k Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ a protokol č. 3 pripojený k Zmluve o ESAE o umiestnení sídel inštitúcií a niektorých orgánov, úradov a agentúr a útvarov Európskej únie (ďalej len „protokoly o sídlach inštitúcií“) v jedinom článku písm. a), ktorého znenie je totožné so znením článku 1 písm. a) rozhodnutia z Edinburghu, stanovujú:

„Európsky parlament má svoje sídlo v Štrasburgu, kde sa koná 12 mesačných plenárnych zasadnutí, vrátane zasadnutia o rozpočte. Dodatočné plenárne zasadnutia sa konajú v Bruseli. Výbory Európskeho parlamentu zasadať v Bruseli. Generálny sekretariát Európskeho parlamentu a jeho oddelenia zostávajú v Luxemburgu.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 5 Dňa 3. marca 2011 Konferencia predsedov prijala dva návrhy rozvrhu schôdzí Parlamentu, jeden na rok 2012 a druhý na rok 2013. Na október 2012 predpokladal návrh uskutočnenie dvoch plenárnych schôdzí, pričom prvá sa mala konať od 1. do 4. októbra a druhá od 22. do 25. októbra. Na október 2013 návrh takisto predpokladal uskutočnenie dvoch plenárnych schôdzí, pričom prvá sa mala konať od 30. septembra do 3. októbra a druhá od 21. do 24. októbra.
- 6 Dňa 7. marca 2011 európsky poslanec A. Fox predložil Konferencii predsedov dva pozmeňujúce a doplňujúce návrhy k týmto návrhom rozvrhu.
- 7 Podľa prvého pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu týkajúceho sa roka 2012:

„Rozvrh schôdzí na rok 2012 by sa mal zmeniť takto:

- zrušiť schôdzu v 40. týždni (od 1. do 4. októbra),
- rozdeliť druhú októbrovú schôdzu (od 22. októbra do 25. októbra) na dve samostatné schôdze:
  - konanie prvej schôdze: 22. a 23. októbra,
  - konanie druhej schôdze: 25. a 26. októbra.“

- 8 Druhý pozmeňujúci a doplňujúci návrh týkajúci sa roka 2013 mal takéto znenie:
- „Rozvrh schôdzí na rok 2013 by sa mal zmeniť takto:
- zrušiť schôdzu v 40. týždni (od 30. septembra do 3. októbra),
  - rozdeliť druhú októbrovú schôdzu (od 21. októbra do 24. októbra) na dve samostatné schôdze:
    - konanie prvej schôdze: 21. a 22. októbra,
    - konanie druhej schôdze: 24. a 25. októbra.“
- 9 Prvý pozmeňujúci a doplňujúci návrh týkajúci sa rozvrhu schôdzí na rok 2012 bol prijatý pomerom hlasov 357 za, 255 proti a 41 poslancov sa hlasovania zdržalo.
- 10 Za týchto okolností takto zmenený rozvrh schôdzí na rok 2012 stanovuje, že dve októbrové plenárne schôdze sa budú konať v tom istom týždni v októbri, a to 22. a 23. októbra a 25. a 26. októbra.
- 11 Druhý pozmeňujúci a doplňujúci návrh týkajúci sa rozvrhu schôdzí na rok 2013 bol prijatý pomerom hlasov 356 za, 253 proti a 35 poslancov sa hlasovania zdržalo.
- 12 Za týchto okolností takto zmenený rozvrh schôdzí na rok 2013 stanovuje, že dve októbrové plenárne schôdze sa budú konať v tom istom týždni v októbri, a to 21. a 22. októbra a 24. a 25. októbra.
- 13 Francúzska republika, ktorá sa domnievala, že uznesenia prijaté na základe týchto pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov na rokovaní Parlamentu 9. marca 2011 sú v rozpore s protokolmi o sídlach inštitúcií, podala predmetné žaloby.

Konanie pred Súdny dvorom a návrhy účastníkov konania

- 14 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 21. septembra 2011 sa vyhovel návrhu Luxemburského veľkovojsvodstva na vstup do konaní vo veciach C-237/11 a C-238/11 ako vedľajší účastník na podporu návrhov Francúzskej republiky.
- 15 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 9. januára 2012 bolo nariadené spojenie vecí C-237/11 a C-238/11 na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.
- 16 Francúzska vláda navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnuté uznesenia,
  - zaviazal Parlament na náhradu trov konania.
- 17 Parlament navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol žaloby ako neprípustné,
  - subsidiárne, aby zamietol žaloby ako nedôvodné a
  - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

18 Luxemburské veľkovoľvodstvo navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnuté uznesenia,
- zaviazal Parlament na náhradu trov konania.

O žalobách

O prípustnosti

- 19 Parlament spochybňuje prípustnosť žaloby z dôvodu, že hlasovanie o jeho rozvrhu je aktom vnútornej organizácie, ktorý je v zmysle článku 263 ZFEÚ „nenapadnuteľný“.
- 20 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že podľa ustálenej judikatúry otázka, či napadnuté uznesenia spadajú výlučne do vnútornej organizácie Parlamentu alebo či vyvolávajú právne účinky voči tretím osobám, je nerozlučne spätá s preskúmaním ich obsahu, a teda s preskúmaním žalôb z vecnej stránky, v dôsledku čoho je potrebné najprv skúmať žaloby z vecného hľadiska (rozsudky z 10. februára 1983, Luxembursko/Parlament, 230/81, Zb. s. 255, bod 30; z 22. septembra 1988, Francúzsko/Parlament, 358/85 a 51/86, Zb. s. 4821, bod 15, ako aj z 28. novembra 1991, Luxembursko/Parlament, C-213/88 a C-39/89, Zb. s. I-5643, bod 16).

O veci samej

Argumentácia účastníkov konania

- 21 Francúzska republika uvádza jediný dôvod neplatnosti založený na skutočnosti, že napadnuté uznesenia sú v rozpore s protokolmi o sídlach inštitúcií, a teda v rozpore s rozsudkom z 1. októbra 1997, Francúzsko/Parlament (C-345/95, Zb. s. I-5215). Uvedenými uzneseniami Parlament zrušil jednu z dvanástich mesačných plenárnych schôdzí, ktoré sa majú konať každoročne v Štrasburgu (Francúzsko).
- 22 Francúzska republika po prvé tvrdí, že pre Parlament je záväznou jeho prax týkajúca sa dĺžky schôdzí, ktorá je zakotvená v protokoloch o sídlach inštitúcií. Okrem toho Parlament tým, že stanovil, že dve z dvanástich mesačných plenárnych schôdzí sa skrátia zo štyroch na dva dni a uskutočnia sa počas toho istého týždňa v októbri, čiastočne pozbavil tieto protokoly ich podstaty.
- 23 Po druhé Francúzska republika uvádza, že schôdze stanovené na október narúšajú „pravidelný rytmus“, v ktorom sa podľa bodu 29 už citovaného rozsudku z 1. októbra 1997, Francúzsko/Parlament, má dvanásť plenárnych schôdzí konať.
- 24 Po tretie Francúzska republika poznamenáva, že Súdny dvor v uvedenom rozsudku rozhodol, že dodatočné plenárne schôdze sa môžu konať na inom pracovisku len vtedy, ak Parlament uskutoční dvanásť riadnych plenárnych schôdzí v Štrasburgu.
- 25 Napokon sa Francúzska republika domnieva, že Parlament sa účely odôvodnenia napadnutých uznesení nemôže odvolávať na vnútornú organizáciu svojej práce.
- 26 Parlament vo svojej odpovedi v prvom rade uvádza, že protokoly o sídlach inštitúcií nestanovujú dĺžku mesačných plenárnych schôdzí.

- 27 Naopak, z bodov 15 a 16 rozsudku z 10. júla 1986, Wýbot (149/85, Zb. s. 2391), vyplýva, že stanovenie dĺžky schôdze spadá do vnútornej organizačnej právomoci Parlamentu. Hoci predmetom uvedeného rozsudku bola nepochybne dĺžka ročného zasadnutia, neexistujú dôvody umožňujúce dospieť k opačnému záveru, pokiaľ ide o určenie dĺžky mesačných plenárnych schôdzí. V prípade neexistencie výslovného ustanovenia upravujúceho dĺžku plenárnej schôdze teda Parlament môže v súlade s článkom 232 ZFEÚ slobodne stanoviť dĺžku plenárnych schôdzí.
- 28 Ďalej sa Parlament domnieva, že článok 341 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že „sídlo orgánov Únie sa určí po vzájomnej dohode vlád členských štátov“, je potrebné vykladať doslovne.
- 29 Súdny dvor mal teda v bode 32 už citovaného rozsudku z 1. októbra 1997, Francúzsko/Parlament, uznať, že členské štáty nezasiahli do vnútornej organizačnej právomoci Parlamentu tým, že mu uložili určité obmedzenia, pokiaľ ide o organizáciu jeho práce, keďže tieto obmedzenia sú spojené s nevyhnutnosťou určiť jeho sídlo pri zachovaní viacerých pracovísk Parlamentu.
- 30 Stanovenie dĺžky mesačných plenárnych schôdzí však nie je nevyhnutné na účely určenia sídla inštitúcie, a teda spadá do výlučnej právomoci Parlamentu. Za týchto okolností vládam členských štátov neprislúcha právo stanoviť dĺžku plenárnych schôdzí v protokoloch o sídlach inštitúcií, keďže Parlament môže slobodne stanoviť ich dĺžku v súlade s článkom 232 ZFEÚ.
- 31 Napokon Parlament uvádza, že protokoly o sídlach inštitúcií musia byť vykladané tak, aby zabezpečili potrebný účinok jeho vnútornej organizačnej právomoci.
- 32 Parlament v tejto súvislosti po prvé uvádza, že jeho doterajšia prax týkajúca sa dĺžky plenárnych schôdzí preň nemôže byť do budúcnosti záväzná. Nemožno totiž vyžadovať, aby s ohľadom na zásadné zmeny, ku ktorým došlo po roku 1992 v súvislosti s právomocami, so zložením a s fungovaním tejto inštitúcie, Parlament zotrval pri svojej doterajšej praxi predchádzajúcej prijatiu rozhodnutia z Edinburghu. V tomto kontexte Parlament pripomína, že počet dodatočných plenárnych schôdzí konajúcich sa v Bruseli sa postupne významne znížil. Kým v rokoch 1999 až 2004 sa počet dodatočných plenárnych schôdzí v roku pohyboval v rozmedzí šesť až osem, v rokoch 2004 až 2009 mal byť znížený na šesť, v rokoch 2010 až 2011 na päť a v rokoch 2012 až 2013 na štyri. Toto zníženie počtu uvedených schôdzí odráža, rovnako ako napadnuté uznesenia, zmeny vo fungovaní Parlamentu. Táto inštitúcia totiž zaznamenala postupné zvýšenie počtu schôdzí svojich výborov, keďže v súčasnosti sa jej činnosť uskutočňuje skôr vo výboroch ako na plenárnych rokovaníach.
- 33 Po druhé Parlament sa prostredníctvom napadnutých uznesení pokúša znížiť vplyv určenia jeho sídla na jeho fungovanie. Potrebný účinok jeho vnútornej organizačnej právomoci znamená to, že musí byť schopný obmedziť nevýhody vyplývajúce z jeho viacerých pracovísk. Z tohto dôvodu mu prináleží minimalizovať obmedzenia – ekonomické, dopravné a environmentálne – spôsobené touto situáciou tak, že bude organizovať dve plenárne schôdze počas toho istého týždňa. Parlament v tejto súvislosti uvádza, že náklady spôsobené geografickým rozptýlením jeho pracovísk dosahujú približne 160 miliónov eur a že konaním dvoch schôdzí v Bruseli namiesto v Štrasburgu v septembri 2008 sa ušetrilo približne 2,5 milióna eur.
- 34 Po tretie Parlament pripomína, že pokiaľ ide o dva dotknuté roky, napadnuté uznesenia sa týkajú len dvoch z dvanástich plenárnych schôdzí. Okrem toho, keďže v auguste sa plenárna schôdza nekoná, v októbri sa v každom prípade musia konať dve plenárne schôdze. Parlament v tomto smere v súvislosti so schôdzou o rozpočte, ktorá sa má konať v tom istom mesiaci, spresňuje, že aj keď výkon rozpočtovej právomoci na plenárnej schôdzi nie je povrchný ani zbytočný, treba zohľadniť skutočnosť, že proces prijímania rozpočtu zaberie na schôdzi iba niekoľko hodín. Napokon Parlament zdôrazňuje, že obavy Francúzskej republiky z rozširovania praxe skracovania mesačných plenárnych schôdzí sú čisto hypotetické.

35 Luxemburské veľkovejvodstvo vo svojich vyjadreniach vedľajšieho účastníka najmä uviedlo, že po prvé Parlament prijatím napadnutých uznesení nevykonáva svoju vnútornú organizačnú právomoc zameranú na zlepšenie riadneho fungovania, ale v skutočnosti sa pokúša určiť miesto svojho sídla. Po druhé tento členský štát pripomína rozdiel medzi mesačnými plenárnymi schôdzami konajúcimi sa v Štrasburgu a dodatočnými plenárnymi schôdzami, ktoré je Parlament oprávnený zvolávať v Bruseli. Tieto rozdielne schôdze, ktoré sa líšia aj svojou dĺžkou, pričom schôdze konajúce sa v Bruseli sú kratšie, nie sú zameniteľné. Podľa uvedeného členského štátu treba dve plenárne schôdze, ktoré boli napadnutými uzneseniami stanovené na október 2012 a 2013, považovať za jedinú mesačnú schôdzu. Za týchto podmienok sa počet mesačných plenárnych schôdzí konajúcich sa v Štrasburgu zníži na jedenásť, čo je v rozpore s protokolmi o sídlach inštitúcií.

Posúdenie Súdnyim dvorom

36 Na úvod je potrebné pripomenúť závery z už citovaného rozsudku z 1. októbra 1997, Francúzsko/Parlament. Aj keď sa uvedený rozsudok týka výkladu rozhodnutia z Edinburghu, toto rozhodnutie bolo bezo zmien prebraté protokolmi o sídlach inštitúcií. Okrem toho účastníci konania sa nielen zhodujú na význame uvedeného rozsudku pre prejednávané veci, ale navyše sa o tento rozsudok opierajú na účely podpory svojich rozdielných názorov.

37 Uvedený rozsudok sa zakladá na úvahách o vzťahu medzi právomocou členských štátov určiť sídlo Parlamentu na jednej strane a jeho vnútornou organizačnou právomocou na druhej strane.

38 Pokiaľ ide o právomoc členských štátov určiť sídlo Parlamentu, Súdny dvor usúdil, že výkon tejto právomoci zahŕňa nielen povinnosť určiť miesto sídla Parlamentu, ale aj právomoc s ohľadom na viaceré pracoviská Parlamentu spresniť tento pojem uvedením činností, ktoré sa tam majú vykonávať (pozri rozsudok z 1. októbra 1997, Francúzsko/Parlament, už citovaný, bod 24).

39 Súdny dvor v tejto súvislosti konštatoval, že členské štáty chceli vyjadriť, že sídlo Parlamentu umiestnené v Štrasburgu predstavuje miesto, kde sa táto inštitúcia predovšetkým schádza na riadnych plenárnych schôdzach, a na tento účel záväzne určili jednak počet schôdzí, ktoré sa tam majú konať, a jednak to, že Parlament musí svoju rozpočtovú právomoc na plenárnom rokovaní vykonávať v priebehu niektorej z riadnych plenárnych schôdzí, ktoré sa konajú v sídle inštitúcie (pozri rozsudok z 1. októbra 1997, Francúzsko/Parlament, už citovaný, bod 25).

40 S ohľadom na tieto úvahy Súdny dvor dospel k záveru, že rozhodnutie z Edinburghu sa má vykladať v tom zmysle, že sídlo Parlamentu definuje ako miesto, kde sa má v pravidelných časových odstupoch konať dvanásť riadnych plenárnych schôdzí tejto inštitúcie vrátane schôdzí, počas ktorých má Parlament vykonávať rozpočtové právomoci, ktoré mu priznáva Zmluva. Súd ďalej zdôraznil, že konanie dodatočných plenárnych schôdzí na inom pracovisku možno stanoviť len v prípade, ak Parlament uskutoční dvanásť riadnych plenárnych schôdzí v sídle tejto inštitúcie v Štrasburgu (pozri rozsudok z 1. októbra 1997, Francúzsko/Parlament, už citovaný, bod 29).

41 Okrem toho Súdny dvor konštatoval, že členské štáty tým, že takto určili sídlo Parlamentu, nezasiahli do jeho vnútornej organizačnej právomoci. Podľa Súdneho dvora, hoci je Parlament v rámci tejto vnútornej organizačnej právomoci oprávnený prijímať primerané opatrenia na zabezpečenie riadneho fungovania a priebehu svojich procedurálnych konaní, tieto opatrenia musia rešpektovať právomoc členských štátov určiť sídlo inštitúcií (rozsudok z 1. októbra 1997, Francúzsko/Parlament, už citovaný, body 30 a 31).

42 Naproti tomu členské štáty majú pri výkone svojej právomoci určiť sídlo inštitúcií povinnosť rešpektovať vnútornú organizačnú právomoc Parlamentu a dbať na to, aby ich rozhodnutie nebránilo riadnemu fungovaniu tejto inštitúcie. Súdny dvor v tejto súvislosti zdôraznil, že obmedzenia uložené Parlamentu rozhodnutím z Edinburghu sú nevyhnutne spojené s potrebou určiť jeho sídlo pri

zachovaní viacerých pracovísk Parlamentu a v konečnom dôsledku nie sú v rozpore so všeobecnou praxou Parlamentu (pozri rozsudok z 1. októbra 1997, Francúzsko/Parlament, už citovaný, bod 32 a citovanú judikaturu).

- 43 S ohľadom na tieto závery je potrebné skúmať, či Parlament, ako uvádza Francúzska republika, konal v rozpore s protokolmi o sídlach inštitúcií, keď na roky 2012 a 2013 okrem desiatich mesačných plenárnych schôdzí, ktoré sa mali konať každý mesiac s výnimkou augusta a októbra, stanovil dve plenárne schôdze konajúce sa počas dvoch dní v tom istom týždni v októbri.
- 44 V tejto súvislosti je nesporné, že Parlament sa v nadväznosti na pozmeňujúce a doplňujúce návrhy predložené európskym poslancom A. Foxom napadnutými uzneseniami odchyľil od návrhov Konferencie predsedov týkajúcich sa mesačných plenárnych schôdzí stanovených na október 2012 a 2013.
- 45 Návrhy Konferencie predsedov predpokladali konanie plenárnych schôdzí v Štrasburgu každý mesiac s výnimkou augusta, v ktorom nebolo stanovené rokovanie, a októbra, v ktorom sa predpokladalo uskutočnenie dvoch schôdzí. Tieto schôdze sa teda v roku 2012 mali konať od 1. do 4. októbra, ako aj od 22. do 25. októbra a v roku 2013 od 30. septembra do 3. októbra, ako aj od 21. októbra do 24. októbra.
- 46 Uvedené návrhy rozvrhu zodpovedali praxi inštitúcie, pokiaľ ide o chýbajúcu plenárnu schôdzu v auguste, ktorá sa má konať v inom mesiaci roka a má byť pridaná ku schôdzi už plánovanej na tento iný mesiac, ako aj pokiaľ ide o dĺžku mesačných plenárnych schôdzí. Účastníci konania totiž na pojednávaní zhodne uviedli, že tieto schôdze podľa zaužívanej praxe Parlamentu trvajú štyri dni, a to od 17.00 v pondelok do 17.00 vo štvrtok.
- 47 Z napadnutých uznesení vyplýva, že mesačné plenárne schôdze v roku 2012, pôvodne stanovené na 1. až 4. októbra a 22. až 25. októbra, boli nahradené dvomi schôdzami, ktoré sa mali konať v tom istom týždni, a to 22. a 23. októbra a 25. a 26. októbra. Rovnako mesačné plenárne schôdze v roku 2013, pôvodne stanovené na 30. septembra až 3. októbra a 21. až 24. októbra, boli nahradené dvomi schôdzami, ktoré sa mali konať v tom istom týždni, a to 21. a 22. októbra a 24. a 25. októbra.
- 48 Treba konštatovať, že plenárne schôdze takto stanovené na október 2012 a 2013 v napadnutých uzneseniach nespĺňajú požiadavky vyplývajúce z protokolov o sídlach inštitúcií.
- 49 Po prvé je potrebné preskúmať genézu napadnutých uznesení, znenie pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, na základe ktorých boli tieto uznesenia prijaté, ako aj prax Parlamentu.
- 50 V prvom rade s ohľadom na znenie návrhov Konferencie predsedov pripomenuté v bodoch 5 a 45 tohto rozsudku sa návrh rozvrhu plenárnych schôdzí stanovených na október 2012 a 2013 podľa všetkého zjavne líši od znenia napadnutých uznesení.
- 51 Ďalej zo znenia pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, na základe ktorých boli napadnuté uznesenia prijaté, vyplýva, že tieto návrhy mali za cieľ „zrušiť“ prvú plenárnu schôdzu stanovenú na október 2012 a 2013 a druhú schôdzu „rozdeliť... na dve schôdze“.
- 52 Podľa znenia týchto pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov teda jedna z dvoch plenárnych schôdzí stanovených na október v obidvoch príslušných rokoch trvajúca štyri dni mala byť zrušená, kým druhá schôdza mala byť rozdelená na dve schôdze, takže sa vytvorili dve schôdze po dva dni.
- 53 Napokon tento výklad napadnutých uznesení je podporený samotnou praxou Parlamentu, tak ako vyplýva z programu schôdzí na 22. a 23. októbra, ako aj 25. a 26. októbra 2012.

- 54 Z programu týchto schôdzí totiž vyplýva, že prvá schôdza sa konala v pondelok 22. októbra od 17.00 do 23.00 a v utorok 23. októbra od 8.00 do 23.00, kým druhá schôdza sa konala vo štvrtok 25. októbra od 9.00 do 23.00 a v piatok 26. októbra od 9.00 do 13.30.
- 55 Dve novovytvorené plenárne schôdze na rok 2012 tak svojou dĺžkou nezodpovedajú ani jednej riadnej plenárnej schôdzi, ktorá je stanovená na ostatné mesiace roka 2012. Tieto schôdze sa spravidla začínajú v pondelok o 17.00 a trvajú do 23.00 a potom pokračujú v utorok od 9.00 do 23.00, v stredu od 9.00 do 23.00 a vo štvrtok od 9.00 do 17.00, keď sa končia.
- 56 Z tohto porovnania rozvrhu vyplýva, že napadnuté uznesenia objektívne spôsobujú významné skrátenie času, ktorý môže Parlament venovať svojim debatám alebo rokovaniam v októbri 2012 a 2013. V porovnaní s riadnymi plenárnymi schôdzami je totiž skutočný čas, ktorý je na schôdze v tomto mesiaci vyhradený, skrátený o viac než polovicu.
- 57 Po druhé z bodu 29 už citovaného rozsudku z 1. októbra 1997, Francúzsko/Parlament, vyplýva, že sídlo Parlamentu je definované ako miesto, kde sa má v pravidelných intervaloch konať „dvanásť riadnych plenárnych schôdzí“ tejto inštitúcie, a že týchto dvanásť schôdzí treba odlišovať od „dodatočných plenárnych schôdzí“, ktoré môžu byť stanovené len v prípade, ak Parlament skutočne vykoná tieto riadne plenárne schôdze.
- 58 Aby schôdza mohla spadať do kategórie „riadne plenárne schôdze“, uvedené rozlišovanie vyžaduje, aby bola rovnocenná s ostatnými riadnymi mesačnými plenárnymi schôdzami stanovenými v súlade s protokolmi o sídlach inštitúcií, najmä pokiaľ ide o dĺžku týchto schôdzí.
- 59 Zo zistení v bodoch 54 až 56 tohto rozsudku pritom vyplýva, že pokiaľ ide o dĺžku schôdzí v októbri 2012 a 2013, tieto schôdze nie sú rovnocenné s ostatnými riadnymi mesačnými schôdzami, ktoré sú upravené rovnakými uzneseniami.
- 60 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie Parlamentu založené na jeho vnútornej organizačnej právomoci, hoci je nesporné, že Parlament takouto právomocou disponuje, pri jej vykonávaní, ako bolo pripomenuté v bode 41 tohto rozsudku, musí rešpektovať právomoc členských štátov určiť sídlo tejto inštitúcie, keďže protokoly o sídlach inštitúcií na základe vzájomnej dohody upravujú jednotlivé právomoci členských štátov a Parlamentu.
- 61 V každom prípade treba zdôrazniť, že Parlament v priebehu konania pred Súdny dvorom neuviedol dôvody založené na jeho vnútornej organizačnej právomoci, ktoré by vysvetľovali opodstatnenosť výrazného skrátenia dĺžky dvoch plenárnych schôdzí v októbri 2012 a 2013 v porovnaní s ďalšími desiatimi mesačnými plenárnymi schôdzami a s praxou Parlamentu, a to napriek neustálemu nárastu jeho právomocí.
- 62 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na zvýšení počtu zasadaní výborov Parlamentu a na tom, že jeho činnosť sa už v súčasnosti uskutočňuje skôr vo výboroch, treba zdôrazniť, že hoci toto zvýšenie možno do značnej miery vysvetliť uvedeným neustálym nárastom právomocí Parlamentu, nijako to nevysvetľuje, v čom sa znížil rozsah práce, ktorá sa má vykonať na plenárnej schôdzi, ako ani dôvody, pre ktoré by toto zvýšenie práce vo výboroch malo ovplyvniť práve plenárne schôdze konajúce sa v októbri.
- 63 Parlament totiž jednak nevedel vysvetliť dôvody, pre ktoré bola dĺžka druhej plenárnej schôdze v októbri, tak ako je stanovené v návrhoch Konferencie predsedov, skrátená len na jeden a pol dňa, pokiaľ ide o rok 2012.

- 64 Ako zdôrazňuje generálny advokát v bode 69 návrhov, zástupca Parlamentu v odpovedi na otázku položenú v tejto súvislosti na pojednávaní nevysvetlil, prečo by sa malo predpokladať, že práve program druhej schôdzy naplánovanej na október bude menej náročný, pričom dokonca uznal, že Parlament v okamihu hlasovania o svojom rozvrhu nemôže predvídať obsah programu jednotlivých schôdzí.
- 65 Okrem toho skrátenie dĺžky prvej plenárnej schôdzy na jeden a pol dňa odôvodnené úvahou, že schôdzu o rozpočte bude možné v budúcnosti prakticky ukončiť v kratšom čase, odporuje významu, ktorý sa schôdzy o rozpočte pripisuje.
- 66 Význam schôdzy o rozpočte je totiž zvýraznený skutočnosťou, že protokoly o sídlach inštitúcií túto schôdzu výslovne spomínajú. Z bodu 28 už citovaného rozsudku z 1. októbra 1997, Francúzsko/Parlament, v tomto smere vyplýva, že vlády členských štátov prostredníctvom spresnenia, že schôdza o rozpočte sa koná v Štrasburgu, zamýšľali určiť, že Parlament musí svoju rozpočtovú právomoc na plenárnom rokovaní vykonávať v priebehu jednej z riadnych plenárnych schôdzí, ktoré sa konajú v sídle inštitúcie.
- 67 V tomto smere stačí poznamenať, že od vyhlásenia uvedeného rozsudku sa rozpočtové právomoci prislúchajúce Parlamentu neustále rozširovali.
- 68 Výkon rozpočtovej právomoci Parlamentu na plenárnom rokovaní teda predstavuje, ako uznáva Parlament, zásadný moment v demokratickom živote Európskej únie, a preto sa musí uskutočňovať s maximálnou pozornosťou, dôslednosťou a maximálnym nasadením, ktoré si takáto zodpovednosť vyžaduje. Výkon tejto právomoci vyžaduje najmä verejnú diskusiu v pléne umožňujúcu občanom Únie oboznámiť sa s prejavom rôznych politických smerov a tak si vytvoriť vlastný politický názor o činnosti Únie.
- 69 Za týchto okolností tvrdenie Parlamentu opierajúce sa o už citovaný rozsudok Wybot nemôže byť úspešné, keďže stanovenie plenárnych schôdzí na október 2012 a 2013 nemožno odôvodniť výkonom jeho vnútornej organizačnej právomoci určiť dĺžku mesačných plenárnych schôdzí. Z toho konštatovania tiež vyplýva, že predmetné žaloby sú prípustné v súlade s judikatúrou citovanou v bode 20 tohto rozsudku.
- 70 Napokon je potrebné poznamenať, že napriek tomu, že možno uznať existenciu ťažkostí a nákladov spôsobených viacerými pracoviskami Parlamentu, ktoré Parlament opísal v tomto konaní, právo odstraňovať ich neprislúcha ani Parlamentu, ani Súdnemu dvoru, ale členským štátom, ktoré ho môžu v prípadne potreby využiť v rámci svojej právomoci určiť sídlo inštitúcií.
- 71 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné dospieť k záveru, že dve plenárne schôdze stanovené napadnutými uzneseniami na október 2012 a 2013 nemožno považovať za dve mesačné plenárne schôdze v zmysle protokolov o sídlach inštitúcií.
- 72 Z toho dôvodu musia byť napadnuté uznesenia zrušené v rozsahu, v akom nestanovujú, že v rokoch 2012 a 2013 sa bude v Štrasburgu konať dvanásť mesačných plenárnych schôdzí.

O trovách

- 73 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Parlament nemal úspech vo svojich návrhoch a Francúzska republika žiada náhradu trov konania, je opodstatnené zaviazat ho na náhradu trov konania. Podľa článku 140 ods. 1 rokovacieho poriadku Luxemburské veľkovojsvodstvo, ktoré do konania vstúpilo ako vedľajší účastník, znáša vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Uznesenia Európskeho parlamentu z 9. marca 2011 týkajúce sa rozvrhu schôdzí Parlamentu na roky 2012 a 2013 sa zrušujú v rozsahu, v akom nestanovujú, že v rokoch 2012 a 2013 sa bude v Štrasburgu konať dvanásť mesačných plenárnych schôdzí.**
- 2. Európsky parlament je povinný nahradiť trovy konania.**
- 3. Luxemburské veľkovoľvodstvo znáša vlastné trovy konania.**

Podpisy